

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Lvdovici Carrionis Antiqvarvm Lectionvm Commentarii III

Carrion, Louis

Antverpiæ, M D LXXVI

De eadem loquendi ratione apud Terentiu[m] disputatio: eiusdemque
Terentij castigatio. Cap. XIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70907](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70907)

Ant. Mureti
Varia Lectorum
LII
28

L. CARRIONIS ANTIQ. LECT.

in eo igitur libro est: *poscebat autem illa nimium, quantum vix dari poterat.* quis iam est, qui non videat, sit licet, Tiresias, primum Agellium illa Phocionis, ἀμύχανον ὄγον aut certe ὑπάρχον ὄγον interpretem scripsisse, *poscebat autem illa nimium quantum?* mox, ut ad mulctra muscas, ita ad verba parum intellecta varios emendatores accessisse? quorum partim, *nimum quantum, vix dari poterat:* alij, *nimiam quantitatem,* emendarint, superest ut eadem illa verba in Oratorem ad Marcum Brutum, unde exciderunt, restituatur. Huius generi variationis spergentur etiam tales, qui in dicendo mirum quantum valent. nam & ibi, *nimum quantum,* veteres libros repraesentare, Lambinus testatur; & vero ego in optimo illo Gymnasij Louanienfis codice, ita sese rem habere, comperi; quamquam & prior illa loquendi ratio non est ignota Graecis.

Cicero Oratore ad Brutum.

De eadem loquendi ratione apud Terentium disputatio: eiusdemque Terentij castigatio.

CAPVT XIII.

POTERANT & ista cum superioribus coniungi, & eodem capite concludi: nisi illud esset certorum hominum fastidium, ut in nullo descriptionis genere prolixitatem, quam in isto patiantur aegrius: maerentque vnam duntaxat, eamque tenuem vnius altius libri maculam vnius capitis compendio purgari, quam eodem capite paullo prolixior vel decem tolli. quibus si quando copia sum molestus; eorum arbitrij rem facio, ut vnum caput vel in decem partes tribuant, & quem cuique velint terminum, quam etiam libet inscri-

incriptionem donent, quamquam quae isthaec est nausea, varias scriptorum emendationes si capituli vnius atque alterius intervallo disinguntur, volentes legere, easdem, si eadem serie comprehenduntur, auerfari? sed tamen, ut dixi, his lezebus, sibi quisque statuatur quod volet. quae sibi quisque statuerit; mihi volenti fecerit. Locus est Terentij Phormione, vitij & erroris manifestus; neque tamen indicem hactenus inuenit aut vindicem. cuius ego quidem index ero; vindex certe conabor esse.

Get: *A primo homo insanat. C. ceda, quid p. pulat?* Terent.

G. quid? nimium, quantum, libuit. C. dic. G. si quis Phorm.
daret *Ex. edito.*

Talentum magnum.

sic hodie in optimis Mureti, Fabricij, Riuij, Faer-
ni, editionibus versus, eadem etiam personarum
distinctione, concipiuntur. non recte, si recta est
Donati eos versus interpretari volentis haec an-
notatio: *Quid? nimium, quantum libuit. apud quos-*
dam diuersae personae cum verbis singulis. quae
verba cum superioribus illis, mea opinione, pa-
rum conveniunt. neque enim fuerunt, credo, qui
ita legerent:

quid? G. nimium. C. quantum. G. libuit.

quod est necesse, si vera est ea, quae vulgaris est
scriptura: & tamen illud, *libuit*, sententiam eo pa-
cto habebit nullam. quid? quod Celsus apud Ca-
rissum plane *nimum quantum*, legerit? & illud ac-
ceperit, *uti, mirum quantum, inc. dibile quantum?*
licet, inquit Carissus, *quidam sic legant, ut nimium-*
seruus dicat, quantum vero senex. Constat ergo nec
Donatum aut Celsum, nec ipsum Carissum illud,
libuit,

libuit, agnoscere; sed versus Terentij ita legere:

C. quid? G. nimum quantum C. dic. G. si quis daret.
quo tamē modo versus, qui hic sunt senarij,ulto
breuiores erunt. atque hoc scilicet illud fuit, quod
non apud tibicinem versui suffulciēdo bonos illos
viros quaerere coegit. nos quod Terentium scrip-
pisse opinamur, & ex Grammaticorū verbis do-
ratissimus, proponamus. scripsit igitur Terentius:

C. quid? G. nimum quantum. C. quantum? G. si quis daret.

Illud autem posterius, *quantum*, vel à librarijs, ver-
ba geminare non cōsuetis, vel ab ijs, qui superio-
ra illa verba minime intellexerunt, & hoc super-
fluum esse existimauerunt, omitti potuit. Vidē-
mus nunc quid illi sibi voluerint, quos diuersis
personis singula verba attribuisse ex Donato &
Carisio cognoscimus. igitur illi scribebant:

C. quid? G. nimum. C. quantum? G. quantum?
C. dic. C. si quis daret.

sic enim singulis personis singula dabūtur verba;
& optime serui, quid herō sit dicturus, haesitans
& quaerens, hērique seruum vrgentis affectus
expmetur. neque mihi ea distinctio priore illa,
vel tantillo deterior esse visa est. Vt vult; veram
& germanam eius loci à tot magnis viris praete-
riti, neq; satis intellecti, scripturam inueni. quod
ni ita fiet, sponsonem facere sum paratus & non
quingenta ex legē, sed quingentos asses apud
pontificē deponere. Certe doctissimo & amicis,
Lipso, cū de superiore Ciceronis loco in eius *Isc-*
no differeremus, & ille Terentij versus eodem vi-
deri pertinere diceret, emendationem meam me
probare memini. quod multo etiā magis verū esse
mihi

Ant. Mureti
Varia Lectione
LIII
28

mihī persuadere coepi, postquā amici mei Theodori Pulmāni, praeclare de his studijs meriti, librū veterē cōtigit inspicere. in quo diserte scriptū est:

G. quid? nimium. D. quantum? G. quantum libuit. D. dic. G. si quis daret.

lectione, si vox illa, *libuit*, eijciatur, omnino recta. nam quod ibi personarum est discrimen prorsus retineri debet: & quae vulgo Chremeti tribuitur Demiphoni dari. quod sane in altero etiam Pulmanni libro conseruatum est.

Sulcatis credere terris. Vsurā sorte maior. nescimur auro. arcu teloque. agitata pectora in vesus. non contenta domo. inter medios prensare meatus. Manilius correctus. & de quodam loco coniectura.

CAPVT XIV.

N VNVQVAM operam Manilio dare parcam, dum mea tamen illi vtilis esse poterit. nullū enim tam leue ab eo vitium auferri potest, quod non & meliorem & intellectu faciliorem faciat poetam, satis alioquin per se, ijs qui Mathematicas disciplinas non attigerunt, difficilem. quis enim non rectius intelligat, quae emendauimus;

Seminaque in faenus sulcatis credere terris,

Vsuramque sequi maiorem sorte, receptis

Frugibus innumdis, atque horrea quaerere messi:

quam ea quae sunt vulgo?

Seminaque in faenus sulcatis reddere terris,

Vsuramque sequi maiori sorte.

item quod sequitur;

Quod solum decuit mortales nosse metallum:

Nulla famas, non vlla forent ieiunia terris:

F 4

quam

Manilius
lib. v. vers.
CCLXXIV

ibid. vers.
CCLXXVI